

— какъ сж я купили. Казали ѝ, че добри хора имъ подарили пари.

Минала цѣла седмица, а въ кжщи се купувало всичко, каквото потрѣбва. Болната се усъмнила и почнала да пита — отъ кжде взематъ пари. Момчетата отначало крили, но най-после разказали всичко.

„Паритѣ ще върните! — казала бедната вдовица. Предпочитамъ да умра, само братъ ви да не става крадецъ заради мене.“ Отъ него день тя не искала да яде нищо, докато не върнатъ паритѣ.

Единъ день пратила да повикатъ търговеца. Малкото момче разказало предъ него, какъ взело отъ джоба му паритѣ. Паднало на колѣне и съ сълзи на очи го молило да вземе ония, които не е похарчило.

Търговецътъ билъ съ добро сърдце. Той не само не съобщилъ никому за кражбата, но казалъ на майката, че ѝ подарява непохарченитѣ пари. А момчето взелъ при себе си — да му помага, кога не ходи въ училище.

Хр. Спасовски

НАЙ-СИЛНОТО

(Приказка)

Имало едно време едно мишленце. То било толкова досѣтливо и хитро, че всички мишки единодушно го признали за най-умното мишле въ тѣхното голѣмо жилище. А тѣхното жилище било направено отъ много дупки, изкопани между коренитѣ на единъ старъ, огроменъ и силенъ джбъ, който отъ стотици години растѣлъ въ гората. Порасло мишлето и започнало да се замисля: кой е най-силния на свѣта?

То си спомнило, какъ често се е любувало на свѣтлото слънце, което плува по синьото небе надъ гората, и решило, че слънцето трѣбва да е най-силното на свѣта. Пригответило се мишлето за пжтъ, взело си храна за много дни и следъ дълго време стигнало най-сетне до самото слънце.

— Виждамъ, — казало мишлето, — че подобно на тебе нѣма въ цѣлия свѣтъ. Ти си и красиво и грѣшъ надъ цѣлата земя, като прѣскашъ свѣтлина и топ-